

Homília pápeža Františka pri otvorení Roku milosrdenstva

Logo Mimoriadneho Svätého roka Milosrdenstva - RV

Vatikán 8. decembra – *Svätý Otec František pri slávení otvorenia Mimoriadneho Svätého roka milosrdenstva v deň slávnosti Nepoškvrneného počatia Panny Márie predniesol pri svätej omši na Námestí sv. Petra homíliu, ktorú prinášame v plnom znení:*

„O chvíľu s radosťou otvorím Svätú bránu Milosrdenstva. Tak ako som to urobil v Bangui, činíme toto také jednoduché a zároveň také symbolické gesto vo svetle Božieho slova, ktoré sme práve počúvali a ktoré stavia na prvé miesto *primát milosti*. Čo opakovane zaznieva v týchto čítaniach je zahrnuté v slovách, ktorými sa anjel Gabriel obrátil na prekvapené a preľaknuté mladé dievča, keď mu naznačil tajomstvo, ktorým bude naplnené: „Zdravas, raduj sa, plná milosti“ (porov. Lk 1, 28).

Pannu Máriu vyzýva predovšetkým do toho, aby sa radovala z toho, čo Pán v nej vykonal. Zahalila ju Božia milosť a tak ju učinila hodnou stať sa matkou Krista. Keď Gabriel vstupuje do jej domu, aj najhlbšie tajomstvo, presahujúce všetky rozumové schopnosti, sa pre ňu stáva motívom radosti, motívom viery, motívom odovzdanosti slovu, ktoré jej je

zjavené. *Plnosť milosti je schopná pretvoriť srdce*, robí ho schopným urobiť taký veľký krok, že zmení dejiny ľudstva.

Slávnosť Nepoškvrneného počatia vyjadruje veľkosť Božej lásky. On nie je len tým, kto odpúšťa hriech, ale v Márii dokonca predchádza pôvodnú vinu dedičného hriechu, ktorú každý človek nesie so sebou len čo prichádza na tento svet. Božia láska je tá, ktorá *predchádza, anticipuje a zachraňuje*. Počiatok dejín hriechu v záhrade Edenu sa rieši v pláne lásky, ktorý prináša spásu. Slová Knihy Genezis hovoria o každodennej skúsenosti, ktorú objavujeme v našich osobných životoch. Je tu stále pokušenie neposlušnosti, ktorá sa prejavuje v chuti plánovať náš život nezávisle od Božej vôle. Toto nepriateľstvo neustále ohrozuje život ľudí a stavia ich proti Božiemu plánu. Avšak aj dejiny hriechu sú pochopiteľné len vo svetle lásky, ktorá odpúšťa. Hriech možno pochopiť jedine v tomto svetle. Ak by všetko bolo zviazané s hriechom, boli by sme najnešťastnejší zo všetkých stvorení. Prísľub víťazstva Kristovej lásky však všetko zahŕňa do Otcovho milosrdenstva. Božie slovo, ktoré sme počúvali, nás v tomto nenecháva na pochybách. Nepoškvrnená Panna stojí pred nami ako privilegovaný svedok tohto prisľúbenia i jeho naplnenia.

Tento mimoriadny Rok je taktiež darom Božej milosti. Vstúpiť touto bránou znamená objaviť hĺbku Otcovho milosrdenstva, v ktorom prijíma všetkých a ide každému osobne v ústrety. To on nás hľadá! To on nám prichádza v ústrety! Bude to Rok, v ktorom máme rásť v presvedčivej istote o Božom milosrdenstve. Ako krivdíme Bohu a jeho milosti, keď zdôrazňujeme predovšetkým to, že hriechy budú trestané jeho súdom bez toho, že by sme predtým nepovedali hlavne to, že ich Boh odpúšťa vo svojom milosrdenstve (porov. Sv. Augustín, *De praedestinatione sanctorum* 12, 24)! Áno, je to presne tak. Musíme klásť milosrdenstvo pred spravodlivosť a v každom prípade Boží súd bude vždy vo svetle jeho milosrdenstva. Prejsť Svätou bránou nech nám teda umožní cítiť sa *osobne účastnými na tomto tajomstve lásky, nežnosti*. Zanechajme každú formu strachu a obáv, pretože nie sú na mieste u toho, kto je milovaný. Žime skôr v radosi zo stretnutia s *Božou milosťou, ktorá všetko pretvára*.

Dnes tu v Ríme, i vo všetkých diecézach sveta pri prekročení prahu Svätej brány, chceme pripomenúť aj inú bránu, ktorú pred päťdesiatimi rokmi Otcovia *Koncilu* otvorili smerom k celému svetu. Túto udalosť si nemáme pripomínať len pre bohatstvo dokumentov, ktoré tu vznikli a ktoré nám aj v našich dňoch umožňujú vidieť veľký pokrok, uskutočnený vo viere.

Avšak Koncil bol predovšetkým stretnutím. Skutočným *stretnutím medzi Cirkvou a ľuďmi našich čias*. Stretnutie, poznačené silou Ducha Svätého, ktorý podnecoval Cirkev, aby vystúpila z múrov, ktoré ju počas mnohých rokov uzatvárali do seba samej, aby s nadšením nastúpila na misionársku cestu. Bolo to nastúpenie na cestu v ústrety každému človeku tam, kde žije: vo svojom meste, vo svojom dome, na svojom pracovisku... Kdekoľvek sa človek nachádza, tam je Cirkev povolaná prísť k nemu, aby mu priniesla evanjeliovú radosť a priniesla mu Božie milosrdenstvo a odpustenie. Bol to teda veľký misionársky podnet, ktorý po týchto desaťročiach obnovujeme s takou istou silou a s rovnakým entuziazmom. Jubileum nás vyzýva do tejto otvorenosti a zaväzuje nás, aby sme neudúšali ducha, ktorý vyplynul z Druhého vatikánskeho koncilu, ducha Milosrdného samaritána, ako pripomenul blahoslavený Pavol VI. na záver Koncilu. Prekročiť dnes Svätú bránu nech nás zaväzuje osvojiť si milosrdenstvo Milosrdného samaritána.“

(Preklad: Slovenská redakcia VR / Marián Gavenda)